

Joachim Stockmann

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Joachimus Stockman
Medicinae Doctor & Professor, Ad Exequias, Quas ... Virgini Annae Catharinae
Viereggen/ Parentes moestissimi hodie ... paratas cupiunt, Omnes literariae
Reipublicae Cives ... invitat**

Rostochii: Kilius, 1649

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777373556>

Druck Freier Zugang

Stockman, J.,

in A. C. Vieregg.

Rostock. 1649.

21.

PROGRAMMA

Quo

Rector Universitatis Rostochiensis
JOACHIMUS STOCKMAN

Medicinæ Doctor & Professor,

AD EXEQVIAS,

Quas

*Nobilissimæ & virtutum splendore
Ornatissimæ Virgini*

ANNÆ CATHARINÆ

Diereggen /

Parentes moestissimi

hodie ad horam r. Pomeridianam in templo Nicolai-
tano paratas cupiunt.

*Omnes literaria Republica Cives observanter, officiosè
& peramanter invitat.*

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILL, Acad. Typogr. 1649.

PROGRAMMA

Doctor Universitatis Rostochiensis
IOACHIMUS STOCKMAN

Medicine Doctor & Professor

AD EXERCITIUM

QUI

Mobilis est in mundo

et in mundo

ANNE CATARINAE

Dirigenda

Parentes mortui

hodie et hodie. Pomerania in templo Nicolai

inopariis capient

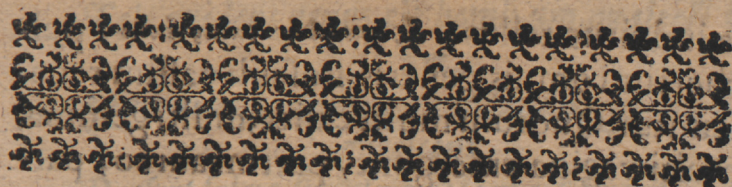
Omnes hodie et hodie. Pomerania in templo Nicolai

et inopariis capient

ROSTOCK

ROSTOCK, Acad. Typogr. 1773

Roh! Quanta indies oculis nostris obversatur rerum vicissitudo, mutabilitas & inconstantia; sive quæ supra nos, sive quæ ante pedes sunt, spectemus. MODò hilari facie ridet æther, modò tristem exhibet vultum, modò coruscis Sol splendet radiis, modò atris involvitur nebulis, modò serena, modò opaca nox est, & micantibus astrorum emblematis picta conspiciuntur Cœli laquearia, vel nulli scintillant, & unâ omnes in obscuro latent stellarum igniculi, Quod si vel solam præsentem autumnî tempestatem consideremus & priores simul in memoriam revocemus amenas veris, fertilesq; æstatis horas; proh! Quanta rerum deprehenditur vicissitudo, mutabilitas & inconstantia! Primo vere quis non gaudet amica aëris clementia, cum jam herbescente nova viridita-

te induitur tellus, & περιφόρε καίας τέκνα, pul-
cherrimi omnis generis flosculi passim rena-
scuntur, Quorum multi calice, multi gemma,
multi vagina emergunt, partim aureo, par-
tim argenteo, partim caruleo, partim pur-
pureo, partim alio non minus grato colore
conspicui, adeoq; revera pulcherrimi floscu-
li, magna voluptate nostrum aspectum re-
munerantes. Sed ubi nunc verna illa aeris
benignitas? ubi nunc optatissima illa florum
progenies? ubi nunc qui nostros oculos tan-
tâ amœnitate pascebant, Martiæ Violæ, tuli-
pæ, Narcissi, Hyacinthi? ubi qui hortos egre-
giè decorabant Junonis lacte perfusa lilia, ve-
neris sanguine tinctæ rosæ, ubi tot & tantæ
nostræ deliciæ? Quin imo si quid adhuc su-
perest rarioribus in foliis ornamentis, frigoris
afflatu emoritur, & spe citius collabascit.
Sed quid dicis? Quid mihi cum ætheris, solis,
stellarum, foliorum & florum mutabilitate?
audi sis ó homo Homericum carmen, quo
Pyrrhonem academicum peculiariter dele-
ctatum fuisse legimus:

οἷη περ φύλλων γενεὴ πῖνθε καὶ ἀνδρῶν
φύλλα τὰ μὲν τ' ἀνεμῷ χαμάδις χεῖρ' ἄλλα δεῖ
ῦλη,
θηλιώσσι φύε, ἱερῷ δ' ἐπιρύνεται ὥρη.

Tal.

*Tale quidem genus est hominum, quale est fo-
liorum,*

*Quorum hac ventus humi fundit, rursum illa
virescens*

Profert sylva, simul veris jam affla verit Hora.

Sicut Poëta eleganter arborum foliis, ita
nescio, annon elegantius hominem caducis
sacrae literae comparent flosculis, cum inter-
prete Buchananō Psal. 103. ita loquuntur :
Homo

Instar est floris Tyrio comantis

Murice, U T vultu modicè sereno

Risit, afflatu tepidi repentè

concidit austri.

Quin etiam

*Poma ut in arboribus pendent, sic corpora nostra
aut matura cadunt, aut citò acerba ruunt.*

Præter hæc, ô quàm multa passim occurrunt
de humana fragilitate Sophorum monita!
Naturæ genium Aristotelem si interrogabis,
πῆ ἐστιν ἄνθρωπος ; Quid sit Homo? Respondebit
scio :

ἀδοτένειας ὑπόδειγμα, imbecillitatis Exemplar,

καιρῶς λάφυρον, Temporis spoliū,

τύχησ παίγνιον. Fortunæ ludibrium.

μεταπλάσεως εἰκὼν, Mutabilitatis Imago,

*φθόνος καὶ συμφορᾶς πλάσιγξ. Invidiæ & calamita-
tis trutina,*

A 3

εἶδε λοιπὸν, φλέγμα καὶ χολή & ulterius nihil præ-
terquam phlegma & cholera.

Aristoteli, Æschilus, Sophocles, Pindarus &c.
plena cera subscribunt, hominemq; *πομφόλυ-
κα καπνῷ σκίαν ἔδεν τ' ἄλλο πλὴν ἑδάλον ἐπαίμερον* esse;
Et sanè si quid sumus, umbræ fumi, Somnia
Umbræ sumus, Lucernæ vento expositæ,
BULLÆ, quarum aliæ simul atq; natæ sunt, pro-
tinus evanescunt, aliæ paulo diutius durant,
omnes brevibus intervallis sibi invicem
succedentes. Et quidni fragilis admodum
conditionis homo dicatur? Vide sis alius a-
cini granum glutuens suffocatur, alium epo-
tus cum lacte pilus, mica panis, musca stran-
gulat, alium aquilæ unguibus elapsa testu-
do, decidens tecto stiria, fulmen, percutit,
Luxoriosos interimunt intemperantia, absti-
nentes frugalitas, Industrij vigiliis, ignavi si-
tu otioq; tabem contrahunt, nonnullos pe-
natum suorum, nonnullos templorum sepe-
lit ruina, multos venena, naufragia, bella, ter-
ræ motus, & qui mille sunt diversarum par-
tium corporis morbi è medio tollunt, ali-
quando si qui dolore fletuq; non potuerunt,
gaudio risuq; emoriuntur.

Sed quomodo hæc nostro instituto sine
ingrata prolixitate accommodari poterunt
omnia?

SAN E

SANE, dici instar sereni quælatiorem.
hactenus faciem exhibuit nobilissima Vier-
eggiana Domus & jam tristitia, luctusq; in-
volvitur nebulis, non incommodè cum
illuni & tenebrosa nocte comparari possit.
Et quæ tanti luctus causa est p. d. Nobiliss. vir-
go, cum ipsa Luna, laborante & deliqui-
um patiente, siquidem dum vixit, *ô utinam
hodiernum viveret!* in Nobilissimarum virgi-
num choro non aliter splenduit, quam inter
stellas luna minores, vel inter errantes syde-
rum igniculos lucidissimus Veneris ocellus.
Quin etiam, Eadē elegantiori cuivis flosculo
comparari poterit, sive ROSÆ de quâ Poëta:

Rosa honor decusq; florum,

Rosa cura amorq; Veris

Rosa calitum voluptas.

Sanè, Rosa fuit p. d. nostra ANNA CATHA-
RINA Nobiliss. & hæreditaria Mareschalla-
tus dignitate præfulgidæ hujus provinciæ
VierEggiorum familiæ honor & decus, pa-
rentum unica cura, amor & voluptas. *sive LI-*
LIO; sanè lilium fuit, Et quid ni? si lilij nomen
cuivis elegantiori & amabiliori flosculo tri-
buitur; Quidni attribuetur amabilissimæ vir-
gini, Ecce! Lilium regiâ proceritate in exi-
mium caulem adsurgit, flosculisq; non paucis
ornatur

ornatur ebore candidioribus, foris pulchrè
striatis & ab angustia in latitudinem paula-
tim sese laxantibus, effigie calathi, resupinis
per ambitum labris tenuiq; filo stantibus in
medio crocis; atq; ita lilium admirandæ pul-
chritudinis Flos est. Nec nostra A. C. quoti-
dianæ formæ virgo fuit, nec sine variarum vir-
tutū ornatu. In lilio septem crocea quæ dixi-
mus grana maxime splendent non minus in
Nostra ANNA CATHARINA splenduerunt
septem insigniores virtutes; Pietas, probitas,
modestia, castitas, humanitas, humilitas, Be-
neficientia. Sed quid ulterius? quod dicam?
o utinam meliora dicere possem! Com-
munem flosculorum sortem experta est A.
C. brevis ævi, vitam cum morte, quin po-
tius mortem cum vita commutavit, siqui-
dem in Paradisiacos hortos translata est, ubi
vita sine morte, dies sine nocte, gaudium sine
mœrore, tranquillitas sine labore, rectitudo
sine perversitate, pulchritudo sine deformati-
tate, veritas sine falsitate, charitas sine invidia,
felicitas sine miseria. Non igitur est quod tan-
to opere doleatis Mœstissimi parentes, parci-
te lacrymis, & quæ vestra est Eximia pietas &
prudencia, æquo animo humanos casus to-
lerate, & patienti animo cogitate Filiam
quam

quam vobis educandam commiserat, Deum
repetiisse non abstulisse, cogitate mortem,
æquè ad juvenculas pertinere, quàm senio
confectas matronas, non esse eundem ordi-
nem fati, qui est ætatis, modo matura, modo
imatura, modo ex plebeia domo duci funera,
modo ex regia. Cogitate, Nos omnes ad hoc
sacramentū adactos esse FERRE MORTA-
LIA nec perturbari ijs, quæ vitare nostræ non
est potestatis. Itemq; Deo parere summā esse
libertatem. sed quid Ego tibi quid suggero
vir Nobilissime? ex cujus ore sæpius hæc audi-
vi vel hisce similia? Nunquam Ego fortunæ
credidi, etiam si videatur pacem agere, & quæ
in me Indulgentissime contulit Bona, eò lo-
co posita semper habui omnia, unde sine mo-
tu meo repeti possent. Scivi jam ante, usum
fructū tantum esse meum, cujus tempus ipse
arbiter muneris sui moderaretur. Scivi in-
quemlibet diem, quæ data erant, reposcen-
da, semper in promptu habenda fuisse, & si-
ne querela creditori reddenda, quocunq;
momento debitorem appellaret.

Cæterum ad Lectorem rursus me conver-
tam, necesse est.

Nata p. d. Nobilissima Virgo ANNA CA-
THARINA VIEREGGEN, in prædio

B

Bar

Barthelstorff anno 1633. 16. Octobris hora pomeridiana 3. & ejusdem mensis die 24 per lavacrum regenerationis ecclesiæ inserta est, à quo tempore in pietate & Nobilissimum suum genus amplius exornantibus virtutibus, pulcherrimi instar flosculi succrevit, usq; ad annum 1649. quo, die 2. Septembris gravissimo in Intestinis suborto, & medicorum præsidiis inexpugnabili morbo correpta, 17. d. ejusdem mensis (cum triduo ante charissimæ sorori **MAGDALENÆ SOPHIÆ**, Nobiliss. & strenuissimi viri **GOTTHARDI Bogelsangs**/ conjugii dulcissimæ eam lecto affixam invisenti, cum lacrymis & osculis ultimum Vale dixisset,) Inter preces, amplexus, & fletus parentum, In præsentia geminorum Medicinæ Doctorum, & verbi divini Ministri, piè admodum placideq; admirando cum desiderio vitæ cælestis animam Deo commendavit & simul exspiravit.

Parentem p. d. Nobilissima virgo habuit virum Nobilissimum, Amplissimum & maximè strenuum Dn. **CASPARUM BZENEGGEN**/ Ducatus Sverinensis Marschallum, & Reip Rostochiensis Consulem, virtutum & prudentiæ ornamentis conspicuum,
Avum

Avum paternum ROBERTUM, Proavum
CHRISTOPHORUM, Abavum JOACHI-
MUM omnes in Benitz & Weitendorff heredi-
tarios, & per antiquâ & ultra 500. annos apud
nos Nobilissima VIEREGGIORUM profa-
pia prognatos, Aviam paternam p. d. habuit
RACHELEM ex nobili familia de Kalden in
Key / Proaviam ELISABETHAM ex LUT-
ZOVIORUM familia in Luthow & Seedorff/
Abaviam ex LEVITZOVIORUM familia o-
riundas, Ad maternum stemma quod attinet,
matrem habuit LUCIAM Welzins/ fœmi-
nam nobilissimam, pietate & matronaliu-
virtutem splendore conspicuam, Avum, Pro-
Avum & Abavum Weltzinios omnes, dum
viverent in Weisin hereditarios, Maternam
aviam habuit MARGARETAM Warnstet-
ten ex MELCHIORE Warnstetten in Gress-
dorff olim hereditario natam, proaviâ ELISA-
BETHAM von der Lühe / OTTONIS von der
Lühe / in Buttelsow & Buschemüle hereditarii
filiam, Abaviam, ex Rhodiorum in Nerven-
haus / Ataviam ex Halberstadiorū nobilibus
familiis progenitam. Ex his Nobilissimis pa-
rentibus & generosis Majoribus originem
traxit p d Nobilissima virgo, cujus Beatæ a-
nimæ exuvias hodie hora 1. terræ matri so-
lemni-

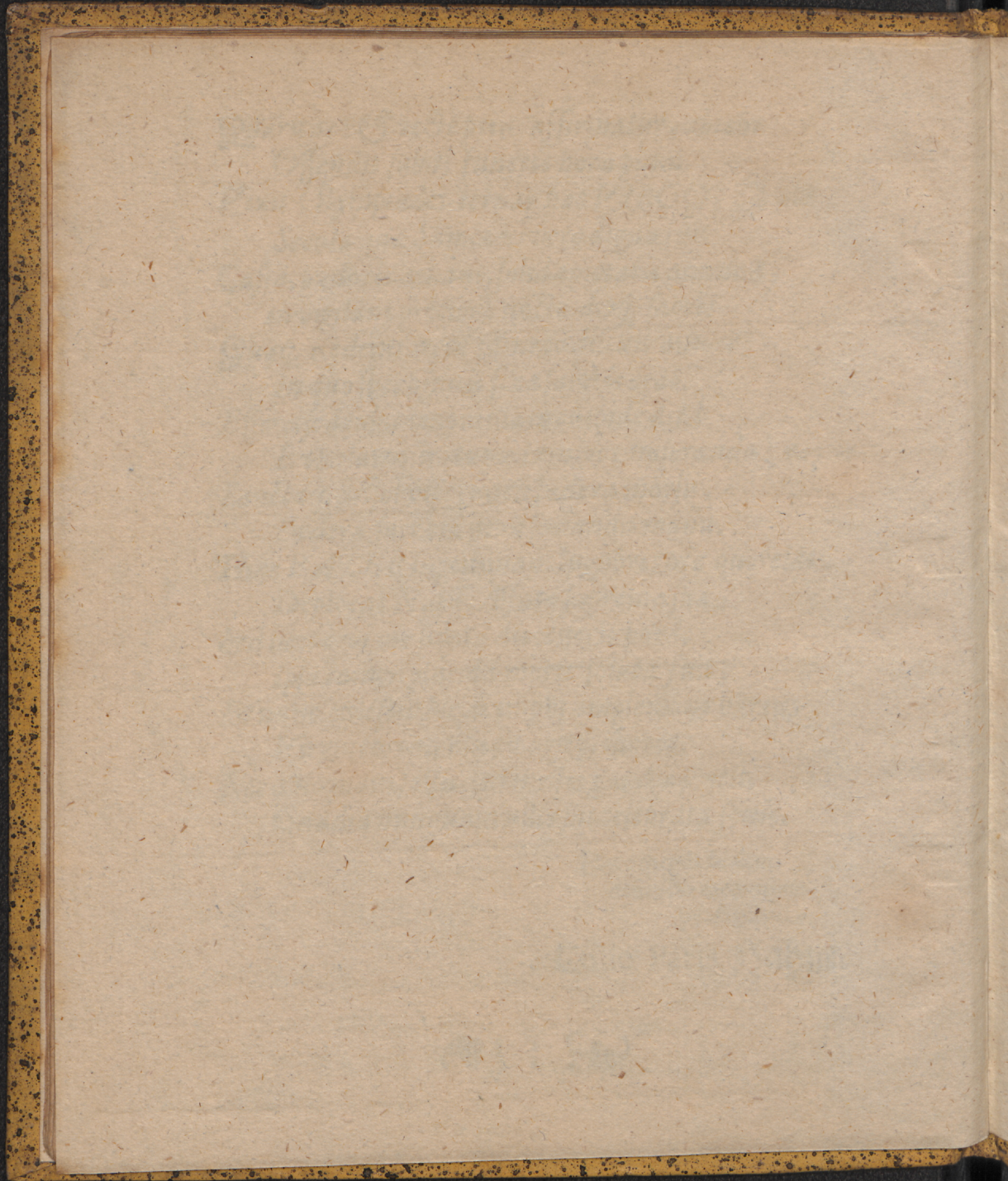
lemniter reddere quia constituerunt mœstif-
simi parentes, In solatium eorum, in hono-
rem tot Nobilissimarum familiarum, in obse-
quium magistratus, Dnn, Professores, Docto-
res, verbi divini ministros, liberalium artium
Magistros, Nobilissimos & Doctissimos Stu-
diosos, ut ad dictam horam 1. in templo Ma-
riano convenire velint, & frequenti præsen-
tia funeris deductionem cohonestare, offi-
ciosè & peramanter invito. Excitet in animis
nostris præsens funus communis Morralita-
tis memoriam & sacra ædes de precibus pro
communi salute sæpius ingeminandis nos
admoneat.

*P. P. Sub sigillo Rectoratus,
Anno M. DC. XXXIX.
XIV. Novembris.*

Conventus fiet in Æde B. Virgini Sacrà,
Horâ primâ pomeridianâ.

Quam

WAS hör ich hat doch Anna-Tr
Leben/
Der strengen Todesemacht so pläht
Du Adeliges Bild/du deines Standes
Wo sind die Gaben die der Himmel dir ve
Wo ist dein freundlich seyn / dein angenehme
Wodurch du pflegtest dir/ die Leute günstig
Kan nicht die Gottes-furcht und die Gesch
Dem Tode nehmen weg des Stachels
Ach nein: diß hilfft hie nicht/ wen dieses könd
So würden wir gewiß sie auch noch lebend se
Den ja dir Freundlichkeit und schöner Gab
So bey ihr/ tausend tausend nicht zu gleich
Wie sie die Gottes-furcht von Kindesbein ha
Vnd sich die ganze Zeit mit Fleiß darin geü
Zeugt selbst das Gottes-haus/ ist frommen
Weil man sie selten wo/dann in der Kirch
Ich geb ihr diß Gezeugniß auch/dan da wir
Zur Stuben pflegten gehn / war ihre höchst
Wan sie nur beten solt. Diß sie so würdig
Daß sie Sybillens-zeit solt haben zugebr
Nun aber ist der Tode ihr bald entgegen kom
In ihrer Rosen-blüth auß dieser Welt genom
Die/derer Augen wir iht sehen zgedruckt
Vnd uns mit Freundlichkeit so offft hat an
Drumb Vater/Freunde wer ihr seyd/last
Vnd hebet mit mir an/ die Leiche zu begießen
Die weisse Lilie/ der Spiegel aller Tugend
Nicht vor uns abgemeet/in ihrer besten Ju
Herr Breutgam seuffzet mit/ ihr habt nunm
Das schöne Tugend-bild/das euch zur Eh' er

